

22112235

DUTCH B – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NÉERLANDAIS B – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NEERLANDÉS B – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Friday 13 May 2011 (afternoon)
Vendredi 13 mai 2011 (après-midi)
Viernes 13 de mayo de 2011 (tarde)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'Épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

TEKST A

GEEF JE LERAAR EEN CIJFER VIA INTERNET

Titel [— X —]

- 1 De site beoordeelmijnleraar.nl is vorige week officieel gelanceerd. De rollen zijn er omgedraaid: leerlingen geven hun docenten rapportcijfers. Cijfers en commentaar zijn voor iedereen te zien, ook voor leraren. Het is de bedoeling dat leerlingen door de site makkelijker kritiek kunnen leveren op hun docenten. Ze hoeven niet naar een leraar toe te stappen, maar kunnen anoniem hun voor- of afkeur laten blijken.

Titel [— 1 —]

- 2 Initiatiefnemer Pieter Kerckhaert van beoordeelmijnleraar.nl heeft zelf geen wortels in het onderwijs. Bij een stage in de Verenigde Staten leerde hij het principe van het beoordelen van leraren kennen. “Er bestaan in Nederland wel vergelijkingssites voor magnetrons, maar niet voor diensten.” In Amerika en Duitsland is het razend populair docenten via internet cijfers te geven. De beoordelingen zijn opvallend genoeg overwegend positief.

Titel [— 2 —]

- 3 De mening van leerlingen wordt steeds belangrijker bij het evalueren van docenten. Het Twents Carmel College in Oldenzaal laat scholieren anoniem enquêtes invullen. Rector Harry Claessens: “Leerlingen blijken in staat objectieve kritiek te leveren. De meeste docenten waren verrast over de positieve reacties.”

Titel [— 3 —]

- 4 Marleen Barth, voorzitter van de vakbond “CNV Onderwijs”, is blij met de ontwikkeling. Ze juicht het toe dat het oordeel van de leerling in kaart wordt gebracht. “Je moet alleen wel letten op het “spinazie-effect”. Veel kinderen vinden spinazie niet lekker, maar het is wel goed voor je. Zo is het ook bij leraren. Daarom moet de beoordeling van een docent nooit helemaal afhankelijk zijn van de mening van een leerling.” Dat is ook niet de bedoeling van Kerckhaert. “Het rapport op deze site moet niet bindend worden. Maar het kan een meerwaarde geven aan bestaande evaluaties.”

www.trouw.nl, Nederland (2007)

TEKST B

TYPISCH NEDERLANDS KOMT VAAK UIT ANDERE LANDEN

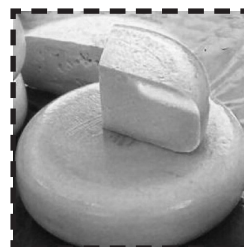
- ① Veel van wat Nederlanders “typisch Hollands” noemen, is oorspronkelijk buitenlands. De bloemenman verkoopt tulpen. In de kroeg ligt een tapijtje op tafel. In het warenhuis staan kleurige theeglazen. Thuis staat spaghetti op tafel. Heel gewoon in Nederland. De spaghetti is natuurlijk Italiaans, maar kinderen vinden het inmiddels gewone Hollandse pot. De theeglazen zijn Marokkaans, een leuke nieuwe trend. Het tapijtje is eigenlijk Perzisch. En zelfs tulpen, de trots van de Nederlandse export, komen oorspronkelijk uit Turkije.

- ② “Op veel terreinen is de rol van migranten belangrijk”, vertelt Hester Dibbits van het Meertens Instituut*. “Je ziet het continu: in de mode, het eten, sport, feestvieren, de woninginrichting. Natuurlijk zijn Nederlanders ook beïnvloed door het reizen. Invloeden spelen door elkaar heen, maar vaak vergeten we die invloed van de migranten.”

- ③ Veel gewoonten of voorwerpen die al langer in het land zijn, zijn Nederlanders als eigen gaan beschouwen, vertelt Dibbits. Neem de Indonesische keuken. De oorspronkelijke toepassing is veranderd in de loop der tijden. Nederlanders hebben er hun eigen draai aan gegeven. Dibbits heeft daar een term voor. “‘Toe-eigening’. Buitenlandse producten passen we aan onze levensstijl aan. Het rijstgerecht nasi goreng heeft weinig Indonesisch meer. Fabrikanten maken de ingrediënten veel minder scherp om het aan te passen aan de Nederlandse standaardsmaak.”

- ④ Overigens is in de echte Hollandse keuken de van oorsprong Zuid-Amerikaanse aardappel een hoofdbestanddeel. Het klassieke Nederlandse hoofdgerecht bestaat uit aardappelen-groente-vlees. 's Winters eet elke Nederlander de zogeheten stampotten, op basis van aardappel met een groente: boerenkool of zuurkool met worst, of hutspot met een bal gehakt. Het is een van de redenen om naar de winter te verlangen. Dat is ongeacht de voorliefde voor buitenlands eten als Nederlanders naar een restaurant gaan.

- ⑤ Als het gaat om nieuwe invloeden die over 25 jaar “typisch Hollands” zullen zijn, durft Dibbits geen uitspraak te doen. Maar wie op de markt loopt, ziet nu [– X –] producten die dertig jaar geleden nog ongewoon waren. Bij de groente- en fruitkraam en [– 13 –] bij de kaasboer. “Bij ons is de hoofdzaak nog steeds de Goudse kaas, hoor. [– 14 –] daarnaast liggen brie en camembert. Mensen hebben tegenwoordig andere normen. We hebben veel [– 15 –] buitenlandse kazen dan vroeger”, vertelt een kaasverkoopster. Buitenlandse producten zijn doorgedrongen tot het dagelijks leven van de Nederlander en zo zal het [– 16 –] doorgaan.

Philip Smet, Radio Nederland Wereldomroep (RNW), Nederland (2002)

* Meertens Instituut: Organisatie die de Nederlandse taal en cultuur onderzoekt

TEKST C

5 Nederlanders zijn krenterig, ook als het gaat om informatie. Liever spellen ze Teletekst dan te betalen voor een krant of opinieblad. Miljoenen Nederlanders weigeren abonnementskosten voor krant, opinieblad of televisie te betalen; ze spellen de Teletekstpagina's, schooiën over internet, lezen huis-aan-huiskranten, Metro of Spits, bekijken het RTL-4 journaal, en gaan dan 's avonds met een voldaan gevoel slapen.

10 Met betalen voor televisie moet men eveneens niet aankomen. Een aparte kabelbijdrage voor de doorgifte van CNN? Geen sprake van, dan liever helemaal niets! Publieke televisie? Graag met mate, want onze omroepmiddelen moeten wel de laagste van West-Europa blijven. Waar de Zwitsers 315 euro per jaar betalen en de Duitsers 176 euro, blijft onze bijdrage per huishouden op 90 euro steken. Daarvoor krijgen we drie netten, vijf radiozenders, een uitvoerige teleteksts-service en meer topsport dan we kunnen consumeren. Een koopje!

15 Ook op de krantenmarkt draaien we elk dubbeltje om. Spits en Metro trekken lezers die "echte" kranten kennelijk te duur vinden, ook al zijn die in vergelijking met het buitenland niet exorbitant geprijsd. Spits is met een oplage van ruim 400 duizend exemplaren de tweede krant van Nederland, na De Telegraaf. En Metro kan met een oplage van circa 320 duizend concurreren met het Algemeen Dagblad en de Volkskrant. De gratis-manie heeft niet alleen met onze volksaard te maken. Oké, we zijn inhalig, maar abonneetelevisie mislukt ook in andere Europese landen, gratis kranten bestaan daar ook en dezelfde landgenoten die geen krantenabonnement nemen, kopen wel dure hobbybladen en glossy tijdschriften in de kiosk op de hoek.

25 Kennelijk spelen ook andere overwegingen ons parten: we willen wel betalen als de informatie ons maar genoeg persoonlijk voordeel oplevert. En: we houden er niet van als aan gratis informatie opeens een prijskaartje hangt; eenmaal gratis, altijd gratis, is ons devies.

Theo van Stegeren, www.volkskrant.nl, Nederland (2003)

TEKST D

STUDENTENKAMER

Na de zomer ga je studeren en dus ga je op zoek naar een kamer. Maar een kamer vinden, hoe doe je dat?

Vertel aan zo veel mogelijk mensen dat je een kamer zoekt. Vraag aan familie, vrienden en kennissen of ze een kamer weten of weer iemand anders kennen die een kamer weet. Je hebt altijd kans dat iemand aan jou denkt als er een kamer vrijkomt. Als je lef hebt, kan het ook de moeite lonen om in een wijk met veel particuliere kamerverhuurders lukraak aan te bellen en om een kamer te vragen. Universiteiten geven krantjes uit waar je kameradvertenties in kunt plaatsen. Datzelfde kun je doen in stads- en streekbladen, en sommige jongeren hebben goede ervaringen met het ophangen van briefjes in supermarkten.

Het is sowieso slim om je bijtijds in te schrijven bij een woningstichting. In sommige grote steden heeft zo'n stichting wachttijden van twee tot vier jaar. Een goedkope manier om een kamer te vinden is antikraken. De gemeente heeft panden (monumenten, kerken etc.) waarvan ze niet wil dat ze gekraakt worden. Deze panden geeft ze in handen van stichtingen die de panden laten bewonen tot er een betere bestemming voor is gevonden.

Op Kamerlink.nl kun je jezelf inschrijven en reageren op kamers die aan je eisen voldoen. Een andere optie is lid worden van een studentenvereniging: die hebben vaak eigen huizen, soms op de mooiste plekjes in de stad. Niet ideaal, maar wel een goede tijdelijke oplossing is onderhuur. Studenten die tijdelijk in het buitenland zitten, bieden hun kamer voor enkele maanden aan. Jij bent even onder de pannen en kan van daaruit verder zoeken. In veel particuliere huizen kiezen de bewoners zelf hun huisgenoten. Je kunt je dan aanmelden voor een "kijkavond". Dan gaat het erom dat zij jou willen bekijken! Als je daar niet bang voor bent is dit dé manier om snel een kamer te vinden.

Wees niet te kritisch, al begin je in een klein hok, doorschuiven kan altijd nog!

Landelijke Studenten Vakbond, Nederland (2010)